

Bilag.

Bilag A.

Sammenstilling.

a
 Ved den 28de Januar 1862 i Rigsraadet at forelægge en Række af mer eller mindre indgribende vestindiske Lovforslag udtalte Finansministeren iblandt Andet følgende (Rigsraadsstidende for 1862 Sp. 49—50):

„Men i Forbindelse hermed fremsatte Kolonialraadet Duffet om, at de vestindiske Værs Finantser maatte blive fuldstændigt affondrede fra Moderlandets, og tillige, at der maatte ske en Søndring mellem Værs Finantser indbyrdes, altsaa at hele det Forhold, hvori Statsanliggenderne i Vestindien i finansiell Henseende hidtil have staaet til Moderlandet, skulde løses, at Værs kom til at staa for sig selv i finansiell Henseende, saa at de selv havde at bære deres Udgifter og oppebære deres Indtægter, og følgelig selv kunde faa Indflydelse paa, baade hvorledes disse Indtægter, bleve ordnede og hvilke Udgifter der deraf skulde være at afholde. For at imidlertid dette kunde ske, maatte der tillige træffes en saadan Forholdsregel, at enhver V for sig havde at udrede sine Udgifter og oppebære sine Indtægter.

Det vil nu ses, at dette Forslag, som er af en meget indgribende Betydning for Kolonierne selv, i det Hele er bygget paa en, som det forekommer mig, fornuftig og sund Tanke. Vi kunne ikke ønske, at disse Besiddelser skulde afgive nogen egentlig regelmæssig Indtægt til Staten, men vi kunne heller ikke ønske, at de skulde forvolde os nogen betydelig Udgift. Det er vanskeligt for os her at

b
 Bemærkninger til Forslag til Lov om nogle Den St. Croix vedrørende finansielle Foranstaltninger.

Bilag III. Guvernørens Indberetning af 11te September 1870. Spalte 1361—64:

„Det fremgaar af Koloniallovens § 56 og Forholdets egen Natur, at Bestemmelserne om Kolonialkassernes finansielle Forhold til Moderlandet ikke bleve tænkte som endelige, men som Roget, der maatte blive at undersøge Forandring, hvis Forholdene gjorde det nødvendigt. I Anmærkningerne til det af Guvernementet forelagte Udkast til Loven, Afsnit IV. (I. c. Pag. 24—25) er det navnlig anført at „Igesaa lidt som der, medens alle Monarkiets forskjellige Dele have en fælles Statskasse, vilde kunne stilles den Fordring, at ikke alene hver enkelt Landsdel eller Provinds, men endog hver enkelt mindre D eller Del af en Provinds skulde tilsvare en nøjagtig forholdsmæssig Andel af den fælles Statskasses Udgifter enten i Forhold til dens Størrelse eller til dens Folkemængde, ligesaa lidt vilde det være ubetinget gjørligt eller rigtigt, naar Spørgsmaalet om en Adskillelse i finansiell Henseende af en Landsdel fra den hidtil fælles Statskasse opstaar, da at sonde denne Landsdel i mindre Dele og fordre, at hver enkelt af disse skal være istand til alene at bære sine Udgifter. Forsaavidt saadan Landsdel ikke med det samme ganske udgaar af Statsforbindelsen, men fremdeles beholder visse Institutioner fælles med Monarkiets øvrige